

دریا دادور دختر چنگ سحرآمیز قصه حسن و خانوم حنا (لوییایی سحرآمیز) است. صدای خوش و روح شاعری در او موروئی است و عشق بی‌پایان او به موسیقی و آواز از کودکی در رگهایش جاریست.

از کودکی روی صحنه و در لابه‌لای دکورهای تئاتر زندگی کرده، از دنیای جادویی آن الهام گرفته و با عشق به تماشایی و مردم، رویاهای آینده‌اش را ساخته است.

دریا با دریایی از عشق به وطن، سرزمین هزار و یک شب، تخت جمشید، فردوسی، حافظ، خیام و مولانا را وداع می‌گوید و برای کسب دانش، هنر، موسیقی و آواز راهی دیار موزار و بیزه می‌شود.

در سال ۱۹۹۹ از کنسرواتوار ملی تولوز فرانسه، موفق به دریافت مدال طلا در رشته آواز لیریک می‌شود و سپس در سال ۲۰۰۰ دیپلم حرفه‌ای‌اش را در رشته آواز باروک اخذ می‌نماید.

او بلافاصله پس از پایان تحصیلاتش در تئاتر سلطنتی کومپین فرانسه، به عنوان سولیست در دو اجرای متوالی ایفای نقش می‌نماید.

دریا دادور در تابستان سال ۲۰۰۲ چندین شب متوالی در تهران با همراهی ارکستر سمفونیک ارمنستان به رهبری لوریس چکناوریان، آوازهای نقش ته‌مینه در اپرای ملی رستم و سهراب را اجرا می‌کند و در زمستان همان سال در تالار وحدت (رودکی) تهران چندین شب پی‌درپی در جشنواره موسیقی ملل به رهبری لوریس چکناوریان آواز می‌خواند.

او بارها برای اجرای کنسرت به کشورهای مختلف جهان از جمله ایران، فرانسه، آلمان، سوئد، عمان، آمریکا، کانادا و .... دعوت می‌شود.

عشق دریا به شعر و موسیقی و گویش‌های گوناگون سرزمین زادگاهش، او را قادر ساخته است تا طیف وسیعی از آهنگهایی نیز روی اشعار فارسی از ترانه‌های محلی و سنتی ایران را به سبک خود و به زیبایی اجرا نماید. ساخته و می‌سازد. ترانه "رقص من" روی قطعه‌یی از شجر "زهره و منوچهر" ایرج میرزا و "تاب بنفشه" روی غزلی از "حافظ" از جمله خلاقیت‌های اخیر او می‌باشد.